

Minne tie vie

- satunnaisen kulkijan havaintoja Etelä-Karjalasta

Rautjärvi ja Parikkala

Heinäkuisena lauantaina tie vei kulkijan Rautjärvelle ja Parikkalaan. Teiden varsilla näkyi vielä katkenneita puun tynkiä taimikoiden keskellä muistona vuoden 2010 Asta- ja Veera-myrskyistä. Myrskyt tekivät tuhoa laajalla alueella Rautjärven ja Parikkalan seuduilla.

Ensimmäinen kohde oli viime vuonna jouluaamuna palaneen Rautjärven kirkon rauniot. Satunnaiselle kulkijalle Rautjärvi ei ole tuttu, joten kirkkoakaan kulkija ei ollut nähnyt silloin kun se vielä oli olemassa. Parkkipaikan laidalla ilmoitustaululla oli kuva kirkosta: kaunis puukirkko kauniilla paikalla järven rannalla. Nyt jäljellä oli vain kivijalka ja kivisiä portaita ympärillään kuumuuden korventamia puita. Satunnaiseen kulkijaan teki voimakkaimman vaikutuksen kirkon järven puoleisen päädyn lähellä kasvava iso koivu. Rungon kirkon puoleinen osa oli mustaksi hiiltynyt ja suurin osa oksista oli kuivettuneita ja kuolleita, mutta muutamassa oksassa oli eloa ja vihreitä lehtiä! Vielä on toivoa.

Kirkon raunioilta matka jatkui Miettiläntietä Kollaa- ja Simo Häyhä -museolle. Jos historia, ja erityisesti sotahistoria kiinnostaa, täällä kannattaa ehdottomasti käydä! Ja bonuksena saattaa vielä tavata museokissan. Museo sijaitsee historiallisella reservikasarmialueella vanhassa sairastuvassa. Alueella on jäljellä muutama muukin vanha rakennus Rautjärven reservikompanian ajoilta.

Kun museoon oli tutustuttu ja kissaa silitetty, satunnainen kulkija suuntasi kohti Hiitolanjokea. Ilmassa oli ukkosta ja pilvet komeita. Lahnasenkoski ja Kangaskoski kuohuivat nyt vapaina ja satunnainen kulkija olisi viihtynyt joen varrella pitempäänkin, mutta matkaa oli jatkettava, koska yksi kohde oli vielä jäljellä.

Hiitolanjoelta tie vei Parikkalan Koitsanlahdelle ja Patsaspuistoon. Ukkoskuuro osui kohdalle, joten oli hyvää aikaa ruokatauolle. Kukkokievarin makkaraperunoiden jälkeen jaksoi kierrellä Patsaspuistossa. Kaikki ne kasvit, patsaat ja polut! Puisto lumosi kulkijan, vaikka jotkut patsaat ovatkin karmivia. Veijo Rönkkösen elämäntyö on vaikuttava!

Paluumatkalla Lappeenrantaan oli aikaa ajatella kaikkea nähtyä ja koettua. Päällimmäisenä ajatuksissa oli Rautjärven ja Parikkalan rehevä luonto. Luonnosta ja historiasta kiinnostuneille riittää nähtävää ja tutkittavaa. Ja jos taide ja puutarhat kiinnostavat, Patsaspuisto on loistava kohde. Mieleen tuli myös autottoman kulkijan näkökulmasta kohteiden saavutettavuus. Hiitolanjoelle pääsee vaikka junalla, koska Simpeleen asemalta on noin kilometrin matka Hiitolanjoen maisemapolulle. Parikkalan asemalta on Patsaspuistoon vajaa kymmenen kilometriä ja helpoimmin paikalle pääseekin autolla, koska puisto on aivan 6-tien vieressä. Kollaa- ja Simo Häyhä -museolle ei julkisella liikenteellä pääse. Satunnainen kulkija itse oli liikkeellä paikallisten linja-autoharrastajien kanssa seuran omalla 35 vuotiaalla linja-autolla.